

^{4. mor. c. 7.} Legē Gregorium 4., & quæ ibi: Siceriam in Pl. 2., b de Ased ut dignetur Deus adiutum orationi permittere ac tan-
^{ges. 9.} Chriſto exponit: *Dens manus clamabat dicens, & non exaudies, & nōne, &c.* Et quod attinet ad statum illum duplexim, nemo Chriſto felicior, qui temper erat fel-
lix, Deo fiens; nemo calamitosus, qui vir doloram
erat, & scens infirmitatem equum vox tituli nostri סְרִירָה
machash, inter alia significat, & clamabat tempest, tūm
gratias agens ad Deum, qui benefaciat eis; tūm depre-
cans pro aliis. Quamvis autem clamore vocali extero-
rino temper oraverit, credendum est, ait Rickelius,
quod ab interiori clamore nunquam cessavit: sed que-
madomque ardenterē humani generis salutem opta-
vit; sic indefinenter, ac affectuofissime pro ea mentali-
ter Deum recubabatur.

¹⁴² ^{143-9.} ^{vers. ult.} ^{vers. 1st} ter Deum deprecabatur.
Domine Deus salutis mea,) Redemptionem Chaldaeum red-
dere sole pro salute. Hebreum primum nomen est יהוָה יְהוָה,
Jehovah, maxime proprium & essentialis; alterum יהוּא אֱלֹהִים,
significans judicem, & per illud quidem etiam
aliqui volunt benignitatem, & misericordiam significan-
ti, que maximè quoque proprio ejus attributum dic-
tur. La conferenda salute temperat Deus misericordiam B
iustitia, & iudicio, quamvis illa super exaltat ipsam, hoc
est, eminat, excelleat, ut potius omnia opera Del-
f, & superiori omnibus operibus nos. Negat. Agellius
dici Dominum auxili aut salutis nostræ, nomine videlicet
cello isti Jehovah aboluto, & essentiali. At qui hoc
ipsum nomen est. Pl. 3. q[uod] dicitur, Domini est salus; in
26. Dominus, illuminator, & salu[m]s. Nec de-
runt alii exempla. Quin & Hebrei pertinet lingue Ly-
ranus non ali duximus, at hic appellari Dominum ra-
tione generalis gubernationis, Deum rationis Creatio-
nis. Salutis, ratione liberations de Egypto, qui re-
colatur nunc ex gratitudine, ut liberatio de captivitate
Babylonie cunctis impetratur. Obseruat Hugo conditio-
nem orationis, ut p[ro]st[er]it, dum profiteretur eum, quem
oramus, Dominum ac Deum esse; ut salutem, salutis
necessaria postulaet, dum quid[er] fit Deus salutis; ut pro-
fe quicquid ore, dum adducit (salutis mea) ut perfec-
tanter, dum, quod sequitur, continent, si in die ac
no[n], ut pro his que Deo placent, & que sunt coele-
stia, non mere terrena, ut humilis oratio sit, dum, quod
adhaec infra sequitur, petit, ut Deum inclinet aeternitatem.
Adiicit Lyrasius laetum servorum, in eo quod coram
Deo, & oratur ut inter oratio in conpectu ejus, parum
intentionem, ac devotionem: Rickeletus attentionem.
In die clamavi, & nocte corare o[ste]re. Hinc, per a[n]um cla-
mavi, & verba p[ro]pria gloriari docet e[st]e,
qui digni habemur, qui Deum glorificemus; quem
admodum quod Regum laudes decantant, celebrante
in hoc tantummodo magnopere sibi placent, ut nullus
inde alius fructus existat. Cairodoris attendit in intran-
to verbo illam rationem, quam artigi, de intermitto;
dicens, quoniam magna est orationis sincerissima virtus, ut
verba veritas non in aures tenues diffunduntur, sed quasi
quadam persona ad conspectum Domini introire videantur,
& opus mandatum agere, quo caro nostra non va-
ler pervenire. Excommunicatur quod amodo, ut Hu-
go notat, oratio ab Ecclesiâ proli, ejus, qui ad pauperes
clamorem obtutus erat, & Qui ne radiat legem, decli-
nat aures, oratio ergo erit execrabilis. Honorari Dei
ministri Angelii deus, aut comitantur, Et ignorare
orationem sanctiorum 2. & quoniam penetraveris, non discedes,
donec Aliximus ap[pe]cat. Gulielmus Parisiensis, & longo
sermone demonstrat orationem esse quia nuntium ad
Deum missum; sed Cairodoris citatam tentientem tribuit
per errorem memorie, Augustino. Boni juncti quali-
tates applicat orationi, agilitatem, qua celestier ac re-
gum ostendit, tendat, ut non coram eo, ac quem
neglecto perficit, Ipolitus, ac nudus comparat; ut ne-
gotia ipsa prob[er]e intelligatur; refert, tractet non solidum
apud eum, cuius est ea expedire, sed apud illos etiam,
qui gratia valent apud eundem, amicitiae: ut hoc
ipsum munus cum diligenter, & sedulio exequatur; ut
non petat, quia petenda non sunt; nec in petendo fit futilis;
nec ab eo petat, qui petita concedere non valcat,
quia claudas credidis, & iniquitatem bibes, qui mitis
verbâ[n]a nuntium statim, ut noverit quos habeant
contradictores, esigue rationes refutendi tenet, vel eos
placandi, ut submetipsi non contradicant; ut non videntur
autem omnes, & verba p[ro]pria gloriari docet e[st]e,

In die clamavi, & nōte coram te. ¹ Hic, per anima clama-
mavi, in nocte coram te. Debet Hebreicæ, & Græcæ con-
junctio. Diem, ut à nostra distinguatur, oportet sume-
re. Et quamvis pro tempore dies nonnumquam utper-
tetur, ut ibi ²; Ex die quas per custos nōne primogenitum Agypti,
³ quod nōde factum contis; Nihilominus nulla iudica-
detratio nunc sibi exponeret cum Vatablo, ut quo tempo-
re de nocte clamor coram Domino, eo tempore intret in
conspicuum Domini oratio illius; In posteriore mem-
bro, *& nōte coram te, repetendum est clamavi*, vel luppen-
tibus debet (cum, seu ful, aut provolvi, & prodravii
me ad precursum). Unde Appollinarius;

Exinde vox illa resonans, ut memini alias dixisse, latius patet, omniaque complecti potest, non exactum Dileximus tervatorem dilectionis suus, quod aliquantum de eius amitimus. In priori membro per intrandi verbum videatur nonnullis habitibus, segetus quidam extensis orantis innuit: in hoc per dilatationem auris; prolatio ipsa vocalis orationis a. Sed haec levior fuit, e Agellius, et quod precepit Hugo singulariter postquam obseruit, quo minus unum peti debat, quod non oratione libaretur, quam redimeretur passione: tum Psalmi praesertim haec dicitur ab aliis.

Vers. 4.) Quia repleta est malis anima mea, & vita mea

Exponit five pro fine five pro populo, aut aliquo de posuenda fine breve pro Chaldeis. **S**ensus loci.

... In hunc modum, ut inter coram te oratio mea, ita ut deo clamaverit die ac nocte, ut intras coram Deo oratio, Ingressus orationis in competitu Dei, acceptatio ejus est, inquit Augustinus. Hoc tenuisti dixit David alio. C. amor meus in confessione ejus intravit in apres ejus, & Iouisuit, per laetiam meas in confessione tuo: Sc. iarrasat q in competitu non genitus competitur, & interpretatio mea in competitu tuo. Non acceptatio dumtaxat de fiducia illa formula indicat, ...

Tunc 3. alter Propheta & prædictum cum certe: in tormentis penitentia innumerabilibus, maximisque; ut multo magis rotius humani generis peccata, propter quæ, et us debitis penas, & ob offendam Dei, *ad tristis fuit anima nostra iniquas ad mortem*, ut non mortali mente terminanda videtur. **ib. Match.** *ut Euthymius, & Nicephorus notant, & cum August,* **25. 1. 1.** *Latin ferunt omnes. Confirmat idem Augustinus Etate testimonio, dicens, quod Christus pro nobis debuit, & dolorem istum, atque tristitia pecuniarum ait Iustus, quum ejus patro approquinparquet, & dicitur *tristis est animam suam d.* pro Iudeis, qui in illa immunitimo scilicet furcato obligari posset, vero in Crucifixione Patrem orasse: finiti charitatis affectu Paulum distinxit, *Tristissimum fuit magnus frusus, & eosinum dolorem corde nos seruitur nisi secundum cornem.* Recedit autem probat Magister ex hoc tum Psalmi loco, cum interpretatione ejusdem quiam das Augustinus contra Etatam scribit, *et quod Christus rex longores nostras tult, & doloris portavit, ecce illos, qui afferunt solam misitudinem, & imaginem passionis, & doloris Christum hominem perire, i.e. nullum omnino dolorem, vel passionem leuiam. Ipsa animam Augustinus compaginat scribit carni, quia corporis dolor non potest esse sine anima. Dixit haec de re PL 21. 8. ad locum alium Augustini in ejusdem Commentario, qui dicta errori videtur favere, respondit, quod & idem fecit Magister. Ambrosius, veterem naturam humanam in eodem Christo hinc probat, quoniam anima malis replacta dicitur, non divinitatis, quia Aquinas & refert quoddam hereticos tensuilem irritatum secundum id. Et potest præterea probari, siue eleique in Christo animam præter carnem, & verbum, animam, inquam, rationalem, non solidum, qua ratio in magis contentaneum est, unicam in quovis homine animam esse, fluentem officio rationalis, quam si transfluantialiter taliter, & tentiant, et vegetantur, quoniam in le continuare gradus; sed quoniam dolor, & perceptio malorum erat in Christo quadam dilconvenientia dilipacientia & plorom appetitus rationali. Lega Angelicum Doctorem, qui de hoc etiam loco nolito tractans, definie doloris passionem non pertinuisse ad rationem superiorem, respectu propriæ operationis, sed tantum secundum quod ratio ipsa est in effensa anima, & sic anima ipsa corpori uitatur.**

Quoniam est collat. multi anima mea. Verbum [Hebreum 10. 12.]

Ater dices, approquinpare usque ad portas mortis; quod est adso gravior labore, utnihil sit propria, quam mori. Id etiam filii volébat David & gratias agens quod eduxerat Deus ab inferno animam illius, & cum salvatoris ad defenditum in lacum. Preterea quoniam dicitur Jona-**ib. Match.** *tha b. Vno tantum, ne ita dicam, gradus, mosquis discedunt;* idest parum absit, quin interficeret a Saule patre tuo, vel caperet ab his, quos ille contra me miserat, jam quoque proximus eidem periculum intinet. Hoc autem loco vita inferno appropinquans, idest, mortis, fe-**ib. 25. 1. 1.** pulchritudo, animarum receptaculum, sumitur substantialis vel proto anima, vel proto vivente, quemadmodum, & apud Iosephim i. *Lay/a in lacum vita me.* Non placet exppositio Tucelii, qui reprehendens quoque ur-**ib. 25. 1. 1.** soles, vulgaram translationem, pro verbo *approquinpare* di-**ib. 25. 1. 1.** credit appollere, aut, ut dicit, ad sententiam Chil-**ib. 25. 1. 1.** li, loquaciter, ad sumere plenus malis, ac doloribus, ob mundi totius peccata, contumelias etiam Judiciorum, & supplicis, ut nihil diffusim simillimi, qui ad infernum dannati, sua flagitia lumen, ubi omnes sensus simul in perpetuum cruciantur. Infernum, ut et locus inber-**ib. 25. 1. 1.** ranus, ceteri de receptaculo animarum a corporibus se-**ib. 25. 1. 1.** paratarum, accipiunt; cui se David appropriquare di-**ib. 25. 1. 1.** cat, propter periculum mortis, ut expiari; non de-**ib. 25. 1. 1.** gredendo receptaculum vel certe intelligendo de recepta-**ib. 25. 1. 1.** culo iutorum, in quod si fieri penitentia defensionum iperabat. Neque vero aut ipse, aut Cithilus tuos, quoniam vis acerbos dolores, cum doloribus comparari, inferni. Denique salutem est *Videtis me agere non etiam significare approquinpare, ut in Ecclesiaste 1. & lib. 1. Videat lsd. m hinc finitum cum sequentiis verbis, colligere descenditum Christi ad inferos. Sed veritatem tentum inquit polui, et conterentes vulgares vel poeticae phrases, quibus qui vnde abcepit ipsum, digitur rectio sepulchri tangere, alterum in cepitu pedem habent, digitis a morte remo-**ib. 25. 1. 1.** tis quatuor esse, cymbam Charonis condicere. Hisjus-**ib. 25. 1. 1.** modi parsimonia de vicina morte, praetinunt narratur, attigit ex Homerio, Arato, & aliis Petrus Victorius n. 1. Describit Poeta Lyricus & rapientem mortales impro-**ib. 25. 1. 1.** fam vim lethi, & quam penit/ur regna Proserpina, idest, inferos videant aliquando, morti nempe proximi. Proxi-**ib. 25. 1. 1.** mus mortis est videant quando, morti nempe proximi. Proximus qui pia meditatione defensum est in inferno, se-**ib. 25. 1. 1.** pere p., ne mortuus decedat. *Vadit etiam dimidi-**

תְּבִשָּׁר *[ta'vesh'ar]*, & *fatuus* am significat. Sic aliæ restri dictur in hunc anima de illorum m., *fatuus* anima innata, & *animus* ex parte *animæ* affectiva, dierum suorum ad portas inferi. Aperte *porta mortis*, & *ad* *obitum* tenet a vides a *videt* ad monem mysteriorum, & *dictet* ad cumentum, doloris, mortis, & inferni, de histrio cogitans.

ideit, jejunia, repleti o. adfectione p. aut ingrediuntur q. s. faciunt amaroribus. Sed hoc loco importat repletio vi-
tium, quod raro quoque vocant Medicis, & Graecis ηπογ-
ημα, cum naues, radio, fatidio, abominatione, & fice
et quoniam Jeremias repletum se laetatur amaroribus.
Sciebatur autem ab his. Non est abominatus CHRISTUS,
neam non lumen, propriętudo, nec radio affectus,
ne tolent, qui cum convulsione quadam stomachi, &
intestinorum, & perirent, in lacum infernus ederentur.

Eleganti, & poetica hypotyphosi pergit describere in
Ellum in istu trahamque solitum aut levissimum. **am** **Seneca** **leg.**

2 Ep. 5. 18 *ipsum recum non facias, inebrietur non facias, concubinum non facias, et ceteris deliciis non facias, quia deinceps malis non facies, & ceteris de bonis deliberas, & arauram plani sunt, & per nos non mente- queficere, & si de malis culpe agimus, in multis offendimus populum, quemquamque de populo aut Christum, prout anima facere coepimus. At te loquendo habitum ab hominibus, ac si tu inferendus foret lepichrum, quam conlaminata falso ipsius esset, ac de ea omnes deperassent:*

*Et vita mea inferno approxinavit, quia Iudiciorum approxinavit. Hieronimus ad infernum descendit. Fulgentius et, in infernum approxinavit. Alii teundunt, spalchram, utrumque Sa, quod ANV col, ut zep docui, significat simul cum subterraneis animalibus receptum, led ad sc hunc locum dumtaxat, non item spalchram. Utramvis rationem sequitur parum refert; quia summius significatur. Vite dicrimen, quod adducit ad mortem, inde ad sepulchrum, vel ad infernum, vel ad cœlum, vel ad resurrecti-
pationem, hincum factum homini, qui fit omni pienties auxilio defutus, et existens habentisque inter mortuos, liber existat a cunctis vita illius officiis, curis, operibus, rebus; ad haec comparari posse cum his, qui plagis, et vulneribus concrevatis iacent in sepulchris, deinceps extra memoriam, & providentiam Dei, & ab ea protussejici, quam a viventibus gerit, nec in primitam ab illo vitam ante generalem analambanum revocandi: tandem tunc eum ad versarios malis afflictie, ut sibi videatur in profundiis aliquem pectus conjectus, vel obfusus, rescribimus, ut ceterorumque cœcerem, scilicet rescri-
*mus omnes 2, etiam iustus in die sortis cadens 2, id est mul-
toles.**

cursum, postremò ad locum illum subterraneum, quo ante Christi Ascensionem, descessit omnes anima, Basilius, Theodoret, Euthymius Nicéphorus & alii vo- lunt ut mortis in secessum infernum existimantur sum pro morte, sive pro periculo mortis. Apollinarium ad somnium suum, ut se in secessum infernum. Augustinus, quem ceteri sequi Latini solent, dicit idem esse vitam infernum, atque iristem animam sive nūquid ad mortem, & quod idem Euthymius, exponit sicut in morte. Ali- t. Mart. 16. L. Lorini in Psl. Tom. III.

Est autem hoc loco **ΨΕΜΙ** **ερψηι**, & idem volunt qui a liberi- fuit. ut ad tra-
sumunt pro deo vel, ac deterto, talis enim est ssumuntur.
quisquis ex modo quem nunc attulimus; in libera vivit
domo. Quartus; liber sum inter mortuos adjutorio ro-
bore, viribus, perinde ac illi sunt idem liber, ac pri-
mum. Quinto, Thargum Jerosolymitanum ex Arabicō
interpretatur: **ΨΕΜΙ** **ερψηι λαπληναμ**, & sic liber inter
mortuos esset idem, ac inter mortuos sepultos mortuus
numeratus, ubi merito numerandus. Sexto, cum R.
Jones ex Arabicō explanando idem nomen Hebreum
proparo, sensus erit, eo sum redactus misericordia, ut ne
inter mortuos quidem aliquo sim loco gradue, sed vel-
luti minimus mortuorum. Generatrus recitat omnes
hos decindit modos, quartū excepto. Placeat Agellio ter-
tius, **ſeſcundus Januarii**; Titelmanū id quod in testo
dictebat de libero, ut delectum, ac delectum signi-
ficiat, de quo tamquam de mortuō nemo cogitet, nemo
curat, eum cum curer. Quintum, & sextum ieniuū non ad-
mitto, quia non resinet significacionem nominis **ΨΕΜΙ**
ερψηι a nostris interpretibus receperam. Placent ex re-
liquis maxime ſeſcundus, & tertius pum tamen etiam,
quarumque probableſt cetero. In hinc Baſilius, Theodo-
re, leptum ieniuū, ut aliter Propheta, quod quin
nondum mortis servitus per obitum factus est obnoxius;
tamē ſeſcundus mortui connumere; h. e. libens mori-
tur, ut priueniat morienti necelletatem; proper manu-
cipiudinem, multitudinemque calamitatum. Illustrat
hunc locum modus loquendi filialis apud Apoſtolū a:
Quam servi offert peccati, liberi suisſis iustitia: hoc est,
iustitia definit, carenteſ.

Ceterum faltem ſeſcundum Allegoriam de Christo, de
quo contendunt aliqui, locum prælentem, & proper
nun præſerit, tuum Pſ. non allegorie, ied certi-
tudine intelligi, auct Euthymius itaſtis expositiones,
ut se dicat Christus liberum ſuſe inter mortuos,
qua inions, atque innocens acceſſerit ad eos, ied, ad
mortuos, quam certi omnes peccatum ſecum habant,
ut cauſam mortis, qua reliqui ex quod inviti morian-
t, ſervi ſint mortis, Christus liber; quoniam ipote,
ac volemo mortuus, utpote bone poſſeſſam ponendū ani-
mans ſum, terramque ſuſe mudi in b. & oblatu, quia
ipſe voluit eis, quiſcā defencendens in infernum ad mortuos
five ad animas mortuorum; vinculis illius non est de-
tentus, ut etiam Pſalmū 15. & p. ſuſtū erat, fed cum
auctoritate, atque cum dignitate deſcendit illuc, &
ibidem conuerterat eis, & aliorum vincula diſſolviſt,
quod vaticinatus est Zepharias, eis tantaquam Deus
morit ſubditus non erat, non iolum, quia, ut dicit
eis, mortis cauſam non habebat, quia erat peccatum,
quod ſervitutes afferat f. & a quo filius aliis liberans,
vare liberos facit. Reperies haec enim apud Enarrato-
res, & perſtingit ſimil omnia Auguſtinus; de conſaſ-
tis interni clauſis, & vinclorū ibi detentorum laxa-
tacena, magis dicerem mentem creditus Hieronymus,
& Caiſſonius, aliique. Ex aliis Patribus Ori-
genes, afferit hunc de Christo manuſtitutum locum eis,
animam ſum ponente a ſeſi o. & conſirat ex pro-
digis, quæ acciderunt in cruce, tunc ſum elamans ex-
ſiſtunt: ac, addit potest, quod inclinato capite, quati
mortem acceſſerit, ut notavit Athanasius¹, ut alius.
Theodosius alibi m, quotolus CHRISTUS aut ma-
culam caruit (per te nimur, aut ſim illi contrahendit
liberata fuerit, ut piē credit plurima Ecclesiæ partis)
aliam scribit atſumptuſe peccati, & inter mortuos li-
berum ſuſe, tamquam qui maritem injuſtū ſit paſſus.
Athanasius eurus a liberum inter mortuos intelligit,
quia liberator eorum fuit Ἐδώνος vocans eis ωραὶ, &
ἡ μέσην ἀλεύθερον. Cyriſſus Jerolymitanus o, at
mortuo Christo ſequitur aperte ſe, mortuusque propter
eum reuixit p, quia erat inter mortuos liber, &
ſim ipſis viis de lacu non habens aquam q; libera-
tem quoque in eo ſuſe, quod non ex infirmitate, fed
liberata ſit paſſus. Cyriſſus Alexandrinus & diſpu-
tans de apopompo, ied, hinc emiſſario, liberum
inter mortuos Christum appetat, quia immuniſt erat a
peccato, nec obnoxius nobilicū ſentientis mortis. Epiphanius/ libertatem inter mortuos in eo ponit, ut qui
inter hos in inferno ſuperiore, hoc eis, in hijs vita ſtare
et infernus inferior imperium, Nicetas liberum inter
mortuos explicat a peccatis immunitum. Videtur hinc
Loriniſſus Pſalm. Tom. III.

machum jacentes nubem, pro radiis oras; In Psaletrio Gallicano, **Dormientes in monumentis;** in Romano, & apud Cagliodorum, & Ambrosium a. **Dormientes in monumentis.** In Græcis item Bibliae emendatis interiret iep̄p̄m̄iū, & Apolloniam.
Oid τε πρὸς οὐδὲν τὸν καὶ τοῦτο τύμπανον.
Eduoas
Quemadmodum vulnerati temere proiecisti, seu neglegisti circa sepulchra.
Dormientes

Dormitio. Sæpi vulneratos pro intersectis usurpant scriptura b.
Quod autem projectos aliqui dicunt, & neglectos, in-
dicant neglectum circa sepulturam, **Elias** c, **interfici-**
projicendos ait, id est, tummam subfataria sepulcrum con-
densio, lapidum congerie congelatorem terre agere. Al-
legorice **Augustinus**, & alii explicant de vulnere, quod
lancea infictum est Christo, deque aliis vulneribus ci-
dem illatis. Vulnus dicitur lancea nota. Hugo in hymno
appellari, quia magna fuit crudelitas mortuum vulnerare,
quoniam aliquando tenuerunt vocem clavis, & datus li-
gnum. Tropologicæ vulnerati dormientes in sepulchris
sunt peccatis laiciati, & in iudeis oblininati, vacantes
ab operibus meritiori, quorum typus in sepulchro
iacens Lazarus, quem eum **Christus** resuscitavit, & tame-
nentes crebre tradit Deus oblivionem, & de manu gratiae
vix repellit, peritque memoriae eorum cum sonitu eis, &
mortui sepeluntur cum illo dative in inferno & interim
sunt similes sepulchris dealibatis g. Eundem Hugo, &
form. 285. Grevius & lenius sequuntur, qui meminerunt de illis
vulniferis dormientibus in sepulchris, quorum si-
Deus memor, qui nempe sunt vulneratae charitate, dor-
mientes, ne oculos ad illicatas concupiscentias persent,
sepulti, ut absondant ab hominum laude opera sua.
Ambrosius h, vulneratus, & projectos in monumentis
repelli Deo scribit, nec corum amplius meministi, qui
a magistris Dei repelluntur, qui autem ab his repelluntur,
repelli pugnat de manu Dei: neminem videri de
manu **Petri** i, quia qui prævatur munere sucepti os-
ticio, vel gratia, non rapitur, non electur.

Quorum non es memor amplius? > Verunt inquit, adhuc, aenque immemor tempus relecturum, quo Deus mortuorum memor erit, etiamque nunc oblitus videatur. 1. *Synonyma iuxta, non meministi, non recordari, que ab aliis redditur. Ad Deum dirigitur oratio, non ad tertiam personam, ut Campensis expulxit, nec ad ceterum indefinitum. Ita quidem loqui solemus; sed tamen antecedentia, cum consequentia plane demonstrant cum Deo terminem esse: illud præcipue verbo 8. Super me confirmatus es tu fortis, cuius, que ibi, & in aliis verbis leuantur. Quid sit non esse memorem, non meminisse, non recordari aliquis, ut aliquem oblationis dari, prioribus Psalmis, dum formulæ similes occurserint, vel his oppositus, docimus. Videntur Latini hoc, & ceteri quibus membris referre ad illos, qui tam similiter opinionem de Christo habebant, ut nempè illi ac Dei statuum obliviscatur, & repellat de manu benevolentia prævidentia tua. At tenuis obvius exigit, ut perirent hac ad comparationem cum vulneratis dormientibus in sepulchro, quisus Christum similem estimabant adversarii eius. Oblivio pessima tropologicè loquendo, qua cuiusdam obliviscitur ipsam misericordiam, quod Job nonnullis imprecatur, quorum alijs, ad inferos peccatum. Qui examinatur in sermonem. *Pet memor, ejusdem adveniente misericordia saeculant, & salvanus: ne in altum incidentes obliuionem, non possit Deiut in asturio nra. Quamquam quandoq[ue]m serciderit, sit non exhibere misericordiam, & videri tradere oblationi aliquem, ne abutatur magis misericordia memoria, iusta illud. Misericordiam impio, & non dicitur sacerdatis, i.e. si misericordiam, non dicit, propterea non misericordiam. Tunc si libertate fruantur, mali, si ferviant, bons sunt, ut de nonnullis Aegypti populi Aegyptienses dixit o. Quando resipescit ex les long amissione non subsequitur, severitas non ludente. Et postmodum, quod locutus est, aut quis alius est, esse respondit, quod locutus est neque quodcumq[ue] nisi a deputato predicto haec propriezetas.**

Et ipsi de manu tua repulsi sunt. > Hier, qui manu sua abficiunt, Alia, excis, separati, ambi. Alia Plat. & Augustinus, aquæ Caffiodorus, expulsus, Felix veritatem, sententiam, iustitiam, perfidientiam decivit de Dei manu emulam damnata. Symmachus vero propositus est, quod inexcusat. & manu tua excusat sunt. Chalcedoniensium, & ceterorum.

*Super hanc etiā, accende aliquem de teore, & sic dicimus, in manu Dei ergo, acque animas suorum h, & alii humiliando singularem Dei providentiam, et utique significare, & commendare in manus Dei aliquid effe, illam optare, ac flagitare: quo propter est contrario repellit, excepti, abscondi, extitidi, & ipsis minoris, & obsecutoria effecta experiri. Deinde translationis nostra potior habenda ratio, & Lxx. cum qua in Psalmis illa cedem feretur, quamque Agellius in primis se tueri profertur. At repellit, & asecessit, etiam habent communem cum florum, & flamminum præcisione. Denique, ne quid vulnerabiles: ac dorantes in sepulchris interpretatus de leprosis, atque prohibitis adire ad templum? Violenta fuit hæc nonnulli, non solim à trita a liorum tententia abhorrentia. Nihil tanac præter hoc incommodi continent, quod certè doctis abunde sufficit, quo minus contentant. Non etiā repulit, ut prius putabant interfectores de manu Dei, sed superiores. *Dum habuit* * i, qui propter innocentiam suscepit illum, & confirmavit in confessione suo in aeternum *, multoque mindis de manu Dei porripit, quam ipsi patet Christus erat, quas rapere, de illius magna neminem posse affirmavit * , Latini, & Iudei, ut ante monui, repullos de Mani, id est, de benigna cura interpretantur illos, qui Christo adverberant. Addit Remig, etiam de potentia quia permitti sunt quae vellent contra Christum facere, ac si nullam ipsel, a deus potentiam super eos haberet. At quem attulit, literarior sensus est, quem sequitur etiam Olympiod. k. *In Ecl. e.g.**

*Ego ferunt me in laicos inferiores. > Hier, posuisti me in laico novissimo, & alibi, in laicos novissimum. Alii, deriva in Ecl. 19, scilicet ad patrem infernum, vel, posuisti me in puto infernum, Hebreos קדשו בורא sciatribanus kevar rachistachim. Sed legerunt Lxx. plurali שׂתָּה sciatribus: quod autem alii faciunt Deo permittente, ipsime Deo aliquando tribuitur, & כהן bog significat, quod ex his ad aquæ pluvias existens, idest, cibernam, præterea per translationem, carcavem, & sepulchram pinguem aquæ faciuntur, portus dicuntur. *Leer.* Ultima vox pluralia valer inferiora, & quas subiunt, & idcirco recte vertit Hier, *laicos novissimum*, qui Græce hic vocatur παροικοις οικουμενης, ut notavit etiam Augustinus. Figurat denotant ista summa calamitatem, quod profundum erit eum eius, aut barathrum dici soler, quo*

precipitari videatur, qui tali obtruit calamitate. Id A
Basilis, Theod. Lyranus explicant de captivis in Ba-
bylone, ubi Schedesius coniectus est in carcerem, & idem
de aliis credi poset; & Paraphrastes hoc logo nominat
captivitatem, sive autem primi de omni natura humana
pot peccatum: Agellius devalde calamitosum, in simili-
tudinem leprosi, quia hic separatus erat in loco deprava-
tione, velut in fovea. Euthymius, Nicophorus, Va-
lentia, Chrysostomus, & Olympiodorus, & Pintus, &
Athanasius, & qui creditur Autor questionum ad
Antiochum, & Nicetas, & Christi separatum, quam-
pote etiam ex terra appellavent eum, & Jeremias hunc cecine-
tagam in lacum vitam, & super possum lapidem. Augu-
stinus, & Calidorius de profundissima ejusdem misera,
qua non sit profundior, quicq; alibi in nominatur lacus mi-
seria, & Hugo de Cluce, que summa misera erat; &
lacus vocari poset, quatenus hec etiam vocatur tuncular
& hoc nomine ceutz, typumq; ejusdem tuisse lacum
Danielis, m, & cisternam Ioseph n, atq; lacum o: Hai-
mudo de profundo virorum, in quo veriferi credenter Christi
persecutor eius: (ad Romagnum quoque tradit, ac
Bruno Catharismus) vel de profundo inferni, in quod
militudo eodem modo scriptorium vocabulorum, &c, (urita
dicam) identificaturorum, secundum elementa, & inter-
dum ovipositus, & non in propriae, strato in rebus,
affinis quadam, sicut in literis, ita, & in sensibus, ut
hæc, prædicta, & alias non pauca. Interpres Lycophri
Tzetzes huic non primam istius rei inventionem,
certe usum ipsum tribuit, hoec nomine charifimus
Prolemox Philadelphio suisse, quoniam omnibus
veritatis apud nos, & uxoris, cui nomen Apollon, iiii
ipsa, à melle & unum quid, & singulariter, ieu am-
ris. Inmodum Gulielmus Blanckus Junior, qui tractatum de
hoc argumento consecut, referat le leguisse illum ab He-
breis anagrammatizationem deducere. Artemidorus
quoque facit de anagrammatibus mentionem in opere de in-
terpretatione ioniorum, sed somnians proculdubio
cum interpretatione plurimum conducere. In obitu
doctissimi, & piffissimi praceptoris nostri Benedicti Pere-
ri hoc anno 1616, qui contingit ipso die festo Thomæ
Aquinatus, quem propensius colebat, & in lorticione
Sanctorum illi Matio mente obtigerat, evolvens nomen
ejus studiosus artis discendi de nostris adolescentibus, hoc re-
pete anagramma.

judicarent dignum illum, qui descendentes; Placuit R. B
clementis tenus Is. 15, quem appellant Hieronymum, de
carcerate latronum, aliis peccatis obnoxiorum, in quem
destruius fuerit Christus: Catejanus, de inferno, in quem
ipse descendenter anima illius, & poena quedam est,
quoniam sit vilissimus locus: & legendi (poluisi) tribu-
turi Deorum quae Auctori, quod si legas (poluisi) fuer-
unt interfectores occasio, ut eo descendenter, quo anima
cecerit descendebant, ut Placidus Parthenio docet. Ori-
genes p. faret non nihil illi sententia de defunctis Christi ad
infiniis parteteresse, ieu ad inferos: & Hieronymus q.,
licet nihil exprimans de Christo, aperte tenens tum hoc
loco *lucum noisissimum*, ut ipse versus pro profundiis infer-
ni, qui animas tuncipit, scit lucus acutus de descendente-
bus: præterea idem illi, qui questionis ad Antiochum
Auctor secur., rameti Christi non meminerit, & affi-
gner dñmazis locum istum infinitum. Non facile sele-
gerim inter hos dicendi modos, & omnes liberet am-
plicator. Videatur Ecclesia in Matutino Sabathii Sancti,
falem ex accommodatione accipere præsentem locum
de lepukaria, vel in inferno. Non nihil obest tenui huic de
lepukaria fenus litteralis, quod lacus inferos, immo-
to in omnibus *zatorzor* non ita bene intelligitur de lepukariorum
de anima, quod ipsam defensit, non ponitur ab aliis
in inferno, nisi forte ponit dicatur, quia deducit, &
comitantur Angeli animas Justorum, & demones da-
minatorum. Quod Catejanus ait, poemam quandam fus-
ca perit in Urbe Deus, vel perit.
Illi certe perire decus, quod tantu viri per tot annos
habitu, rhetorice, philosophice, theologicæ, & de
scriptura lectiones arque conciones lumina approbab-
o, & commendatione, & adeo multa ac probre de
Philosophia, divinitate litteris editæ lucubrationes,
Urbis cumpromissum etiam orbi attulerant, que ipse
res efficiunt, ut idem in Urbe ac ore semper decus
cum suavi recordatione perseveret. Malum cum Ri-
chardo Genomano, & Agellio affirmare aliter quam
nunquam sit, hoc est **תְּמִימָה** legis, quam hoc ex alio
תְּמִימָה transimitat. Quid autem sit umbra mortis,
dixi alibi. Falsum est, quod ad Lucretius Tyrobo-
sus, voc Hebrewæ, de qua modo egi, respondere in
nostra translatione hinc omnia, *in tembris*, *in um-
bra mortis*; primis respondere, ut ydumis סְכִינָה, שְׁכִינָה
hemacheschachim. In Pi. 142. locus affinis est: Collec-
vit me in obscuris, sicut mortuus sculi. Denique **ועַרְבָּם**
mortis pro morte carnis accipere tropologicum est.
Quemadmodum, et peccatum, quod iustis fallo impo-
nunt, ubi philologatur Hugo. Gregorius d. autem
præterea **מוֹרֵן** explicat de obliuione mentis, et
peccato, ut imitatione diaboli. His tribus modis o-
stendit Auguanus contatos *Judeos* in umbra moris po-
nere Christum. Sed Gregorius ait, solam psalmum Chri-
stum umbram mortis, ut mortem hac dicit carnis, per
eum autem veram mortem delinquendum delevit.

*vers. 8.) Super me confirmatus est furor tuus: et omnes
fluctus tuos induxisti super me.*

Calamitates suas reicit in Auctorem Deum, ut ipsius perseverante indignatione, et quodammodo corroborata, nova super aliam calamitatem icturum, ac in morem saevitatem fluctuum, ipsum obtruerint, et ipsi deus Ieratus videri possit, totam que in eum iram effundisse, atque plurimum unum ferre posuit, oneraria, et oppresiva. Sic duplex comparatio tangitur ab oneribus, ponderibus, nisi etiam dicas a valida impressione.

Et in umbra mortis.) Hieron. et in profunso. Alii, in profundis, vel, in profundatis. Hebreorum nomen cum littera servili, qui prepositionem indicat **בְּמַפְתִּילָה**, **בְּמַפְתִּילָה**. Sunt **תְּלִילָה**, **מַפְתִּילָה** profundatis maris, & **קַעֲרָבָה** aquarum abyssi, voragine. Occurrit iam in Psl. 67. & hoc idem nomen pluralis numeri, quamvis translatus singulariter profundum maris, est & in 2. Ezra x, & in Michæla 7, & in Exodo. Singulare & est **מַפְתִּילָה**, vel **כָּבֵד מַפְתִּילָה** **מַפְתִּילָה**, quæ alii locis eadem reddunt modo Latine. Genebrardus eximiat LXX. per Metaphesin, litteratum transpositionem, quam vocant etiam Greci **απόρρητος**, vel **ἀπόσημην**, interversile **מַלְוִית** **מַלְוִית** in quod mutatis punctis vocalibus, quorum inventio multo recentior est, efficit **לְלֹא מַלְוִית**, quo est **umbra mortis**. Joannes Reuchlinus, antiquus apud Hebreos huius ultimæ figure docet: Eustachius a bis mentionem facit multis allatis exemplis Graecis, in quibus, ut ipse loquuntur, **εἰς οὐρανὸν τὰ καρυέων**, **εἰς τελεῖον τὰς μέρες**, **εἰς οὐρανὸν τὰ καρυέων**.

tus. Legunt alii ex eodem, ut Collector notationum in Sextina Graeca Bibliâ, *ēstrophes, insulis, aut incubat, aut, intrare fecit.* Recitat Joannes Driechus, tacito tamen nomine, aliam lectio[n]em *ēstrophes, gravissimis.* Nicolph. *ēstrophes* sibi possum ait *ari rō ēstrophes, asgravatis, nempe si rōs,* &c. Id sibi quoque vult apud Apollini. *ārōs sapōs nos, ἀποράς.* Nicelio cur Felix exponent *ſelicitus manu tuus;* nam de manu hic mentio nulla. Fortassis paraphrasit volunt in intelligi, quod manu sua Deus felicitus irato suam, ut simius ac validus feritur, sicut antea recitavat ex alio *Platone.* *Conſeruati ſuper me manum tuam t;* et in eodem est b. *Antīcī ſeicī conſeruati ſunt ſuper me,* & in 31. c. *Die a nocte gravaſt ei ſupere me manus tua.* Et contrario dicitur *Deum aliquem conſeruati ſibi d.* & *conſeruati ſuper eum misericordia eure:* rufus idem Deus *fimare oculos nos.** *et firmare manū f.* Legunt alia *Plateria,* & Caiſſid. *in me conſeruata ei trahit:* Auguſt. *indignatio.* Faciens *meum inleſionem de legibus hiſtrorum, aut fuerunt* <sup>a P. ſal. 37.38
b vers. 20.
c vers. 4.
d P. ſal. 74.16.
e P. ſal. 35.2.
f P. ſal. 35.1.
g P. ſal. 35.1.
h P. ſal. 35.1.</sup>

Furor non
sole esse
sanctorum.
ut Cor. 2.2.
Furor non
cut te Latinum habet eloquium, non solerit, inquit, esse
norum. Deniq; hoc à Christo dici secundum opinionem
corum, qui Dominum gloria non cognoscentes, putau-

1 Cor. 15:20. *Et si Christus non resurrexit, vane est credere vestrum; et vane laborate vestri; et vane sanguis vestrum.*

**Eccl. Hom. in
hunc diarium;**
**Omnis mibi
tradita
fuit ex. &
Ex. et cyp., ad
Maccabaeos.**
*** Waf. 71.2.
1 paf. 68.6.
m. 15af. 17.8.**
8 Esa. 65.3.

et cunctis suis fidibus suis officiis me. Alii, omniis nimis
tuis decepti me, cunctis fractionibus tuis vexasti me: Primum
dixi petrae similitudinem ab undis, procelis, fluctibus
aquaum, de qua erga p[ro]p[ter]a, q[uo]d etiam citavisti, O-
minus excedit a me, & flatus tuus me transformas. Idem
valeat fractionis nomen, quo C[ajetanus] utitur, quia fran-
guntur unde praeterea ob obstaculis; præterea elatio-
nam, quas habent alia P[la]stera Latina, & Cassiodorus.
Proprie significat vox sp[iritu]us aeris, que hic est, elationes
et i[nt]er quos redditur p[ro]p[ter]a. q[uo]d M[ari]nulus elationes marii;
ac tam ibi quam hic בְּרֵכָה שְׁבִירָה misericordie recte per fratio-
nis explanantur. Sed fluctus tamen alie effervunt, cum
franquunt ac eliduntur. Legit Augustinus, super sones,
facta finali mentione legemntum fluctus aut elationes.
Intelligit portu per suspensiones omnes, quas induxit
Deus omnium tormenta seu malu eveniente Christo, quae
impedebant. Videat quoq[ue] subinvenitur in vocabulo
suspensionum significari crucem, in qua suspensus est Chris-
tus. Diritas tormenti cum atrocibus circumstantiis, que
cives Christum fuerunt poterit merito nomine dare multi-
plicis crucis. Timendus nobis, exemplo Job 3, Deus tem-
per, quia quatuor tempore super nos fluctus, quia pondus ejus ferre
non possumus, & fons iusticia ipsius abysmus mors, & iusti-
tia fons gurgites maris. Hoc se fccerimus, grademus u-
per fluctus tribulationum s[ecundu]m, ac cum Petro & Christo
mare calcamibus. Hic in fine הַלְלוּ יְהוָה, & d[icitu]r
quod alii vertunt, semper minus ad rem, & deca-
dam, pretem, accommodare. Verum de hoc dictum
alibi.

שְׁנַיִת הַעֲדָה בְּמִן Hieron. posuit me abominationeq; eis. Sic et Habracte; & abominatione plurali **שְׁנַיִת הַעֲדָה** sebastiani & hebreo lamo - sed mutatis punctis, que recensione sunt, legi potest.

**¶ sciatobuni, & נְבָנָה tshbevah. Judæi tempora
passionis passim exercitati, & abominatione Christi
varii accutantes modis, & modo de blasphemia & te-
mperie, & languore illius fibi multi ipsi in preceantes
conspicentes cumdem, & ut nos Cetayans, de-
ponentes de cruce, tamquam abominabilem, quod ex-
cederat ad discipulos. Petrus quoq; *cum amanthe-*
debarione & jactu regni nescivit illum a, quas datus
leptum, si calè, hominem nosse, ut Syra
ansatio exponit, ubi is ipsi male precando, ac ipsam
malicie dactio ergo ultiorum celestium, acerba mœ-
dandum in exercitatione & abominationem Christi
qua se ipsum Petrus exercitabatur & abominabatur,
nonnulli tamen etiam non omnino vilum invenerimus
quod Christum Petrus sit exercitus. Ego id vereor vel
Ipiam ipso cogitate. Non placet quam Argusias
euudem Petrum, atq; Apollonios accommodemus
qui querimoniare, Abominationis sunt me quoniam confi-
tui, & quem maxime diligebam, *exortatus est* me
apud Iudeos abominabilem est Christi, atq; Chi-
norum nomina, ut Enthym. nosset, nolq; demonstra-
mus in commentario Actuum Apostolorum. Abomi-
nationi multi accipiunt ipsam Crucem & convitia
lectione, q; in ianu crucifixum. Ipsilon Christus delipe-
re propinquorum non terruit, at Gregor.**

Traditum sum, & non eradicabar. Ita Hieron. clausum &
in praeuentum nempe (politus mihi.) Alii, *caecatum*,
non exiit, vel, conclusus sum, & non eradicar, vel,
*ut exiit iniquus, seu, ut non vidam quomodo
placem me, vel, in caecate inclusus sum.* *Ego eradicar,*
potest Titelmannus explicat, tanta repletus est confusio
quod clavis domini non fit aut prodire in publicum,
filius, Theodor. Diodorus, & qui etiam litteraliter
ant, volunt figurare per tradicionem: aut inclusio
in vincula, carcere, indicari copiam calamita
in se digne cingendum, ut nullum extum permitte
at. Aegilius lateat dicti similitudinem cum leprosi
et scurifiti habitans, videatur tamquam carcere incli
aut cum altera languore, qui libere negaret eradic
hunc. *clausum feliciter puliti me in domo viatorum, live
eris, ut non eradicatur, aut, & non praeuentum.* Qui
adjur capitalibus, inimici, hand procul abest a vino
lis, carcere, morte, & quod post mortem supererit, à
pulchro, nec ex his evadere naturaliter potest, certe
facile. Sic de adversario suis existimat Christ
iuxta sententiam allegoricae sit ut qui in ratione venit
potest etiam traditus à Judea erigere non posset, quod
modis docuit, tum ipsoe occurreret do fatellitibus,
en eos uno verbo fernendo, tum potestatem illis, ut te
perent, faciendo, tum amputatam auriculam terro
reducendo, tum adeo variis argumentis Perrum refel
endo, maxime quia potest à Patre plus quam antedictum
in Angelorum sui deservientem impetrare: tum summa
coercere & confundere respondendo, tum tot & tam il
lora inflamme & erice ordinatio edendo.

Adrichmon m non asserit. Faver carceri in gener
translatio Paraph. & ita etiam sensu Genesbradus. Se
primus Rickelius. Christum dum morti traditus est, hunc
est egredium, id est, transfiguratum voluntatem Patris,
quam ipsius fons velle protulit est, *non sum n. Odi*
*vus Janonis, non egredens Christum postquam trahit
eis quoniam incessit Judeo negotiorum in trahitosis. Pilate*
non incessit conatus ac studium illum liberando. Nonus
Apollinaris, quod cogenter Christianum etiam nolentem
sequi, videlicet ad mortem, aliave supplicia vel calamita
tates. Non nominat Christum, & si deinde velis in
interpretari, intelligas iuxta opinionem aliorum, vel fe
cundum contradictionem patris inferioris, quem plane
confiter ullo & ponte passum, nec obcuria id indicis
demonstrasse, Carmen Apollinaris hoc est.

A tu ratis, sed atrae sonelli nostre u' nio des.
Abtunc quoque et usque etiam non yo essem me sequi.

At sensus primus optime est. Multis vero modis traditum
Christianum Rickelius bene notat, *a Patre, & sibi p. a*
Judea q. Addicte a mundo toto, a peccatis nostris a diabol
o. Quæ omnia plaribus verbis amplificari possunt. Sed
& egredi Christum intelligere possumus tunc non regre
di, verum quod semel aggressus es, perlequi, perle
re, consummare, qui decimus tunc est primo similis.
Nam, ut Gregor. obierit, interups Abacu's, Exit
infatuos populi sui, ut salvi servet Christi suos, id est
ut eos efficiat Christos & Christianos, sic enim apud illi
prophetarum pluriliter Christos multi loquantur. *R*

Plurimum hec sint interpretati loci mysticae de Christo, quoniam non solum eum qui est traditus, sed, non de morte, nec descendere de cruce volunt, quantumlibet, convitando id importunum extorquere ab eo hostes conarentur, neo omnino a re divinitatem suam declarare, ne si, uigiliora Regno noceat, minime crucifigeretur. Traditur his pice alius Gregorio d., dum enarrat locum Job. 1. Taciti, egestus sumostris. Ipsi, inquit, tacuit, & ostium eius non est, qui sub ipsa iama hora passionis, quum manitas infusa patreter, divinitatis potentiam exercet noluit, &c. cum enim despiceretur, quia homo debebatur, egestus est, si occultaret majestatem propter entem volueret, sed tunc infirmatus proplet, potius abscondit, in eo quod percutereturibus suis inservit manu, ad eos minima exivit. Auguinus non est illam Circuitum declarat, quis uoluntate traditorum proponit, & significat egredi idem, quod promere sermone, ut apud Jerem. 1. Tu scis quondam egestum eis de libatis in confusione tuorum regnum. Augustini, alio modum locutus, licet non tam eum non faciat, quod toris eleent capsula Christi, quando ipso intentus iudicabatur. Quem tantum Hieron. expont adhuc duplicitem, quod Christus diu non moritur, non sit disiunctus a paterna divinitate, de sepulchro statim proficerit, ut dilatio refusio et veritatem ostenderet mortis. Probat Cajetanus hunc medium sensum de sepulchro, addens adhibitam ad il-

